

Antoine de Saint-Exupéry

Consuelo de Saint-Exupéry

mektuplar

Fransızca Aslından Çeviren: Gizem Olcay

Buenos Aires'e giden *Masilia* gemisinde.

Consuelo Gomez Carillo'ya piyanist Ricardo Vines (solda), Cizvit rahibi Pierre Lhande ve yazar Benjamin Cr mieux (sağda)  şlik ediyor, Ağustos 1930. Foto ra-
fin arkasına Consuelo, muhtemelen Antoine için, endişeyle   yle yazmıştır:

  15 Ağustos. Sizi arayan bir yolcu.  

15 aout.
une voyageuse
que nous
cherchons...

1. ANTOİNE'DAN CONSUELO'YA¹

Buenos Aires, 1930²

Endişeli hallerini ve öfkemi seviyorum. Sende tam anlamıyla evcilleştirilmemiş olan her şeyi seviyorum. Bana verdiklerini ve ırksız çehrelerden ne kadar yorgun olduğumu bilebilsen.

Yaman dostum.

Yaman dostum, bazen güzel bir esire sahip barbar gibi veya anlaşılama ihtimali yüzünden heyecanlandırıan güzel bir lisan gibi önünüzdeyim.

Yüzünüzdeki küçük tüm çizgileri okumayı bilmeyi isterim. Düşündüğünüz her şey orada gölgeler halinde devinir. Sizi daha çok sevmek isterim. Bunu bana öğretecek misiniz?

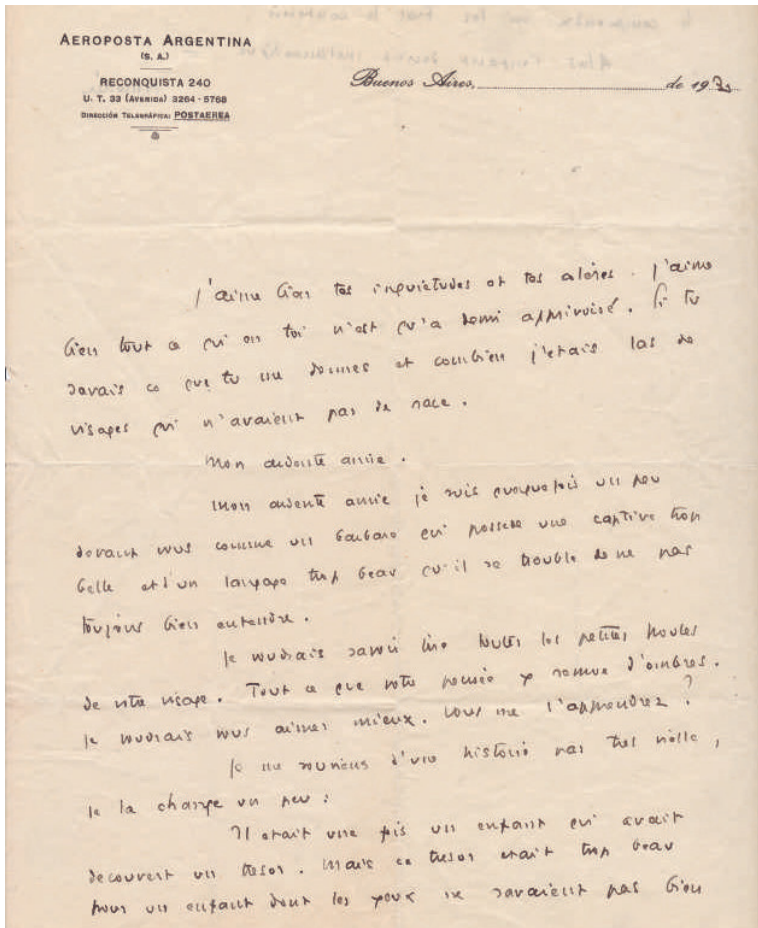
Pek de eski olmayan bir hikâye hatırlıyorum, onu biraz değiştirdim:

1 Aeroposta Argentina / Buenos Aires / Reconquista 240 antetli kâğıt.

2 Ekim 1926'da Hispanik posta teşkilatı Latécoere'de pilot olarak işe başlayan Antoine de Saint-Exupéry, 12 Ekim 1929'da Aeroposta Argentina'nın yöneticiliğini devralır. Merkez Buenos Aires'tir. Patagonya hattını açtığı için bu unvanı kazanmıştır. Pilot arkadaşları Henri Guillaumet ve Jean Mermoz ile Güney Amerika'da buluştu. Buenos Aires'e taşındıktan bir yıl sonra Guatemalalı gazeteci-yazar Enrique Gomez Carillo'nun dul eşi genç Consuelo Suncin Sandoval'la tanışır. Consuelo, 16 Nisan 1901'de Armenia'da (Salvador) doğmuş, Meksika ve California'daki beş yıllık eğitiminden sonra 1926'da Fransa'ya yerleşmiştir. Fransa'da Arjantin Başkonsolosu olarak görev yapan merhum kocasına saygılarını sunmak isteyen Başkan Yrigoyen'in daveti üzerine Buenos Aires'e gitmiştir. Gomez Carillo, 29 Kasım 1927'de, on sekiz ay boyunca birlikte yaşadık-tan sonra, ölmeden birkaç hafta önce Consuelo'yla evlenmiştir. 23 Temmuz 1930'da Bordeaux'dan ayrılan *Masilia* gemisinde (*Le Figaro*, 24 Temmuz 1930, sf.8) Ağustos ortasında Buenos Aires'e varır. Consuelo orada *La Nouvelle Revue Française*'in okuma komitesi üyelerinden Benjamin Crémieux, Amigos del Arte'nin daveti üzerine çağdaş Fransız edebiyatı hakkında bir dizi konferans vermek için gelmiştir. Antoine de Saint-Exupéry ve Consuelo Gomez Carillo, ikisi de 3 Eylül 1930'da, Galerie Van Riel'in (Florida 659) zemin katında gerçekleşecek Benjamin Crémieux'nün dört konferansından birine katılmayı planlamaktadır. Bu sayede konuşmacı onları tanıştırır. Bu tanışmayı Rio del Plata'nın üzerinde unutulmaz bir ilk uçuş izler; parıldayan Consuelo'yla ilk romanı *Güney Postası* bir yıl sonra NFR tarafından yayımlanan pilot-yazar arasındaki Güney Amerika romantizminin başlangıcıdır.

Bir varmış, bir yokmuş çocuğun biri bir hazine keşfetmiş. Ama bu hazine, anlamayı bilmeyen gözleri ve tutmayı beceremeyen kolları olan çocuk için çok güzelmış.

Bu yüzden çocuk hüznü birine dönüşmüş.

Ama ben başka bir hazine daha biliyorum, dönüş yolculuğuma anlam katan. Sensin, altın kalemim. Yarın gece, sen uyurken, biz ekip olarak yolda olacağız. Radyoya, aya ve pusulaya karşı mücadele edeceğiz ki ben kaynağıma varabileyim. Ki o beni kollarının arasında alıp hapsedsin. Evimde uyuyayım. Pirincimi yiyip karımı öpeyim. Sana daha güzel cümlelerle yazmak isterdim ama kum resmen beni boğuyor ve ev batan bir tekne gibi ses çıkarıyor. Köpekler masaların altında saklanıyor ve zavallı kocalar eşlerini yeniden görebilmek için tüm bu akıntıya karşı yüzmek, onu aşmak ve iki bin kilometre boyunca savaşmaları gerektiğini düşünüyorlar.

Altın kalemim, sizi o kadar çok seviyorum ki yüreğimden ve ruhumdan başka size ne verebilirim bilmiyorum. Ve aşkımdan başka bir şey bulamıyorum.

22. CONSUELO'DAN ANTOİNE'YA

Kazablanka, 1931

Pek ağır bir akşamdı. Her şeyi yuttum, şimdiyse kalbim sıkışmış halde, nefes almakta zorlanıyorum.

Canım, sizden başka beni anlayabilecek ve beni tutkuyla sevebilecek bir arkadaşım yok.

Bana azap çektiren büyük bir sırrım var. Size itiraf etmem gerek: Sizi seviyorum. Sizi seviyorum canım efendim. Size garip ya da ilgisizmiş gibi davrandığımda bilin ki aslında o an yorgunum. Size hasta veya zayıf olduğumu söylemekten utanç duyuyorum. Ve kendime katlanamadığımda artık kendim gibi davranamıyorum. Doğru davranışlar sergileyemiyorum.

Ameliyattan sonra kendimi biraz zorladım ve bunun bedelini ödedim. Böyle anlarda bana verdiğiniz sözü hatırlıyorum: Ne zaman ihtiyaç duyarsam gecelerce beni teselli edebileceğinizi söylemiştiniz.

Kocacığım, güçlü, güzel, zeki ve size yakışacak bir eş olmak için çabalıyorum; sizin için mücadele ediyorum. Bir ihtimal rüyalarınızdaki kadına benzerim belki. Bana yardım edin, biricik Ketzal'ım. Sizi temin ederim ki pek çaresizim.

Zihnimde yer etmiş, yanlış anladığım görüntüleri kullanmak için sakinliğe, sessizliğe pek ihtiyacım var –daha doğru ifade etmek gerekirse bu görüntüleri yerine koymak için. Ve o kadar çoklar ki...

Bazen deli olduğuma inanıyorum. Ama değilim, en azından bildiğimizi gibi değilim. Kendimi çok çabuk kaybediyorum, düşüncelerin arasında kendimi bulamıyorum. Hatırlarsınız, bazen hiçbir neden olmaksızın sadece beni cezbediği ve o an konuşulmayı hak ettiği için bir görüntüyü anlatıyorum. Kocacığım, ben deli miyim?

Fas'taki¹ hayatımızdan memnunuz. Lakin gerçek kendimle sık sık yüzleşmek zorunda kaldığımdan acı çekiyorum. Ve güzel olanı pek sevdiğimden kusursuz “altın kalem”le karşılaşmazsam sinirleniyor, ağlıyorum. Çünkü inanıyorum ki bir gün “altın kalem” beni bulacak. Siz de sevgilim, yalnız kalmayı seviyorsunuz ve biliyorsunuz ki hep de yalnızsınız. Size hayranım. Sizinle konuşmayı seviyorum, kendimi güvende hissediyorum.

Bense yalan söylüyorum, her şeye uyum sağlamaya çalışıyorum. Edebiyat yapmaya çalışıyorum, neredeyse *bilinçsizce*.²

Kendimizi ifade etmeye ihtiyacımız var, değil mi hazinem? Ama hakikatten zarar görmeyen pek az insan vardır. Sizi ilgilileriniz ve mülkleriniz içinse sevecekler daha az. Bir sanat eseri dışında.

Yaşam boyu birlikte olabileceğimiz arkadaşı bulmak pek zor. Benze sizin için elimden geleni yapmak istiyorum. Sizce bunu becerebilecek miyim? Sizi bu konuda şaşırtmak istiyorum, yapamazsam pek üzüleceğim. Aşkım, ben sizin çocuğunuzum. Beni bırakmayın, nereye giderseniz beni de yanınızda götürün. Belki de o kadar aptal değilimdir!

1 Saint-Exupéry çifti Kazablanka'da, birkaç yıl önce mimar Marius Boyer tarafından Marakeş Paşası için 23, Noli Sokağı'na inşa edilen Glaoui Sarayı'nda büyük bir daireye taşındı. Antoine pilot olarak görevine başladığından Consuelo genellikle orada yalnızdır.

2 *Inconscientemente*: Bilinçsizce (İsp.) (ç.n.)

Ah! Size dün akşam, geceleyin Rabat'dan Kazablanka'ya giden yolda Guillaumet ve Bay Guerrero¹ ile birlikte geçirdiğimiz kazayı anlatacağım. Guerrero, yanındaki arabaya ışıkları yanmayan bir motorsikletin çarptığını fark etmemişti... (devamı eksik)

23. CONSUELO'DAN ANTOİNE'A

Kazablanka, 1931

Ketzal'im,

Çoktan gökyüzüne doğru havalandınız, ancak ben sizi göremiyorum. Gece oldu ve siz hâlâ benden uzaktasınız. Günün aymasını bekleyeceğim. Siz evimize yaklaştığınızda uykuya dalacağım.

Sizi beklemek için tarlaya gideceğim.

Sizi beklemek üzere tarlaya gideceğim.

Sevgili kocacığım, uçağınız şimdiden kalbimi titretiyor. Biliyorum yarın aynı masada oturacağız, gözlerimde hapsolacaksınız. Sizi görebilecek, size dokunabileceğim... Böylece Kazablanka'daki hayat benim için bir anlam ifade edecek. Evdeki zorluklarımın, acı çekmelerimin bir sebebi olacak. Ve her şey, her şey, benim cadı kuşum, sen bana şarkı söyler söylemez olacak, çok güze olacak.

“Tanrı büyüklüğüyle sizi korusun.”

Altın Kalem

24. CONSUELO'DAN ANTOİNE'A²

Marakeş, 1931

Aşkım,

Yokluğunda ağlıyorum.

1 Pilot Henri Guillaumet (1902-1940); eski askeri pilot Laurent Guerrero (1902-1937) 17 Şubat 1928'de Compagnie Generale Aéropostale'e katıldı.

2 “La Mamounia / Transatlantik Oteli / Marakeş” antetli.